

လူ့အခွင့်အရေးကောင်စီ

၃၁ ကြိမ်မြောက် အစည်းအဝေး

အာရှဒါအမှတ် ၆

နိုင်ငံတိုင်းအလှည့်ကျ အစီရင်ခံရသည့်လုပ်ငန်းစဉ်

နိုင်ငံတိုင်းအလှည့်ကျ အစီရင်ခံရသည့် လုပ်ငန်းစဉ်ဆိုင်ရာအလုပ်အဖွဲ့၏
သုံးသပ်မှုအစီရင်ခံစာ

မြန်မာ

နောက်ဆက်တွဲ

သုံးသပ်ခံနိုင်ငံမှ တင်သွင်းသောကောက်နုတ်ချက် နှင့်/သို့မဟုတ် အကြံပြုချက်များ၊ မိမိသဘော
ဆန္ဒအလျောက် ပေးအပ်သော ကတိကဝတ်များနှင့် တုန့်ပြန်မှုများဆိုင်ရာ သဘောထား
အမြင်များ

* လက်ရှိအစီရင်ခံစာကိုကုလသမဂ္ဂ၏ ဘာသာပြန်ဌာနသို့ မပေးပို့ခင် တည်းဖြတ်မှု မပြုလုပ်ထားပေ။

၁။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ၂၀၁၅ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ ၆ ရက်နေ့တွင် ပြုလုပ်သည့် ဒုတိယအကြိမ်မြောက် နိုင်ငံတိုင်းအလှည့်ကျ အစီရင်ခံရသည့်လုပ်ငန်းစဉ် (UPR) တွင် UPR ၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ်တို့ကိုအပြုသဘောဆောင်သည့် ထောက်ခံမှုဖြင့် တက်ကြွစွာပါဝင်ခဲ့သည်။ UPR လုပ်ငန်းစဉ်မှာလူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာအခြေအနေများအားလုံးတိုးတက်ရန် အထောက်အကူဖြစ်စေသည့် ပွင့်လင်းမြင်သာသော၊ အကျိုးရှိသော၊ သာတူညီမျှဖြစ်သောပုံစံမျိုးဖြင့်ကုလသမဂ္ဂ၏ အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများအကြား ကူးလူးဆက်သွယ်နိုင်သည့် စနစ်တစ်ခု ဖြစ်သည်ဟု မြန်မာနိုင်ငံကအခိုင်အမာယုံကြည်သည်။ ထိုလုပ်ငန်းစဉ်မှာ နိုင်ငံတော်အဆင့် လူ့အခွင့်အရေး မြှင့်တင်မှုနှင့် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုဟူသည့်ဘုံရည်ရွယ်ချက်ကို အောင်မြင်စေရေး အကူအညီဖြစ်စေသည်မှာသံသယဖြစ်စရာမလိုသည့် အချက်ဖြစ်သည်။

၂။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ နိုင်ငံ၏ကောင်းကျိုး၊ ရည်မှန်းချက်နှင့် မူဝါဒတို့ကို အခြေခံကာသဘောတူလက်ခံနိုင်သော အကြံပြုချက်များကိုလက်ခံခဲ့သည်။ထိုလက်ခံခဲ့သည့် အကြံပြုချက်များမှ အများစုမှာပြည်သူလူထု၏လူ့အခွင့်အရေးကို မြှင့်တင်ကာကွယ်ပေးရေးနှင့်ပတ်သက်၍ မျှော်မှန်းထားသောလက်ရှိ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုများနှင့်လည်းကိုက်ညီသည်။ အချို့သော အကြံပြုချက်များကို မြန်မာနိုင်ငံကမူအားဖြင့် လက်ခံသဘောတူပြီး ၎င်းတို့အား နိုင်ငံတော်အဆင့် ဦးစားပေးလုပ်ဆောင်ရမည့် အခြေအနေနှင့် လျော်ညီစွာနောက်ပိုင်းတွင် အကောင်အထည်ဖော်သွားမည်ဖြစ်သည်။ အချို့သောအကြံပြုချက် များမှာ နိုင်ငံအတွင်းရှိအခြေအနေမှန်ကို ထင်ဟပ်ခြင်းမရှိဘဲအချုပ်အခြာအာဏာပိုင်နိုင်ငံတစ်ခု၏ ပြည်တွင်းတရားစီရင်ရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်သည့်သဘောသက်ရောက်နေသောကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံကလက်ခံခြင်းမရှိပေ။ အချို့သောအကြံပြုချက်များတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများသမိုင်းတွင်မည်သည့်အခါကမှ မရှိခဲ့ဘဲ၊ မြန်မာပြည်သူနှင့် အစိုးရတို့က အသိအမှတ်မပြုသည့် "ရိုဟင်ဂျာ" ဟူသောအမည်သစ် တီထွင်အသုံးပြုမှုလည်း ပါဝင်သည်။

၃။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့်ပတ်သက်၍ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် သုံးသပ်မှုတွင် နိုင်ငံပေါင်း ၉၃ နိုင်ငံမှ အကြံပြုချက် ၂၈၁ ခုကို မြန်မာနိုင်ငံကရရှိခဲ့သည်။ ထိုအကြံပြုချက်များအတွက် ကနဦးတုန့်ပြန်မှုကို နိုင်ငံတိုင်းအလှည့်ကျအစီရင်ခံရသည့်လုပ်ငန်းစဉ်ဆိုင်ရာအလုပ်အဖွဲ့က မြန်မာနိုင်ငံနှင့်ပတ်သက်သောအစီရင်ခံစာတင်သွင်းသည့် ၂၀၁၅ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ(၁၀)ရက်နေ့တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ **အကြံပြုချက် ၂၈၁ ခုမှ ၁၂၄ ခုကို မြန်မာအစိုးရကလက်ခံခဲ့ပြီး ၆၉ ခုကိုမူလက်ခံခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ ကျန်ရှိသည့် အကြံပြုချက် ၈၈ ခုကိုစေ့ငှစွာ ဆန်းစစ်သုံးသပ်နိုင်ရန်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ယူဆောင်သွားခဲ့သည်။**

၄။ အဆိုပါ အကြံပြုချက် ၈၈ ခုကိုဆန်းစစ်ရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံမှာ သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာနများ၊ မြန်မာနိုင်ငံလူ့အခွင့်အရေးကော်မရှင်အပါအဝင် အခြားသောပါဝင်သူများ၊ အရပ်ဖက်လူမှုအဖွဲ့အစည်းများ၏ အကြံပြုချက်များကိုအပြည့်အဝ ရယူခဲ့သည်။ ရလဒ်အနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံမှာအကြံပြုချက် ၁၁ ခုကိုအပြည့်အဝ လက်ခံရန်၊ အခြားအကြံပြုချက် ၃၀ ကိုမူအားဖြင့် လက်ခံရန်နှင့် အကြံပြုချက်တစ်ခုကို တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းလက်ခံရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဆန်းစစ်သုံးသပ်မှု ပြုလုပ်ပြီးနောက် အကြံပြုချက် ၄၂ ခုကိုထပ်မံလက်ခံခဲ့ပြီးအကြံပြုချက် ၂၈၁ ခုမှ စုစုပေါင်း ၁၆၆ ခုကိုလက်ခံခဲ့သည်ဟုယေဘုယျအားဖြင့် မှတ်ယူနိုင်သည်။

၅။ ယခုအစီရင်ခံစာမှာစာတမ်းအမှတ် A/HRC/31/13 ဖြင့်ထွက်လာသည့် UPR ၏ အစီရင်ခံစာအပိုဒ် ၁၄၄.၁ မှ ၁၄၄.၈၈ အထိ မြန်မာနိုင်ငံ၏ သုံးသပ်မှုများကိုဖော်ပြထားသည်။

၆။ မြန်မာနိုင်ငံမှာကနဦးလက်ခံထားသည့် အကြံပြုချက် ၁၂၄ ခုအပြင် အောက်ပါ အကြံပြုချက်များကိုအပြည့်အဝ လက်ခံခဲ့ပြီး ၎င်းအချက်များကိုအကြံပြုချက် ၁၂၄ ခုကိုစာတမ်းအမှတ် A/HRC/31/13 တွင် ၁၄၄.၂၉၊ ၁၄၄.၃၀၊ ၁၄၄.၃၁၊ ၁၄၄.၅၅၊ ၁၄၄.၇၃၊ ၁၄၄.၇၄၊ ၁၄၄.၈၀၊ ၁၄၄.၈၁၊ ၁၄၄.၈၂၊ ၁၄၄.၈၃ နှင့် ၁၄၄.၈၄ အဖြစ်ဖော်ပြထားသည်။

၇။ မြန်မာနိုင်ငံမှာအကြံပြုချက် ၁၄၄.၁၊ ၁၄၄.၂၊ ၁၄၄.၃၊ ၁၄၄.၄၊ ၁၄၄.၅၊ ၁၄၄.၆၊ ၁၄၄.၇၊ ၁၄၄.၈၊ ၁၄၄.၉၊ ၁၄၄.၁၀၊ ၁၄၄.၁၁၊ ၁၄၄.၁၂၊ ၁၄၄.၁၃၊ ၁၄၄.၁၄၊ ၁၄၄.၁၅၊ ၁၄၄.၁၆၊ ၁၄၄.၁၇၊ ၁၄၄.၁၈၊ ၁၄၄.၁၉၊ ၁၄၄.၂၀၊ ၁၄၄.၂၁၊ ၁၄၄.၂၂၊

၁၄၄.၂၃၊ ၁၄၄.၂၄၊ ၁၄၄.၂၅၊ ၁၄၄.၂၆ နှင့် ၁၄၄.၂၇ တို့ကိုမူအားဖြင့် လက်ခံခဲ့သည်။ နိုင်ငံတကာအဓိကလူ့အခွင့်အရေး သဘောတူစာချုပ်များနှင့် ပတ်သက်သည့် အခြေအနေကိုမြန်မာနိုင်ငံကအသေအချာသုံးသပ်လျက်ရှိနေပြီးအနာဂတ်တွင် ထိုသဘောတူစာချုပ်များအားလက်မှတ်ရေးထိုးမည့် ရည်ရွယ်ချက်လည်းရှိနေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာထိုကိစ္စကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်သည်။

၈။ မြန်မာနိုင်ငံမှာအကြံပြုချက် ၁၄၄.၇၅ နှင့် ၁၄၄.၇၆ တို့ကိုမူအားဖြင့် လက်ခံခဲ့ပြီးရှေ့နေများကောင်စီအက်ဥပဒေ အပါ အဝင် ပြည်တွင်းဥပဒေအားလုံးကို လက်ရှိအခြေအများနှင့် ကိုက်ညီအောင်ဆောင်ရွက်ရန် သုံးသပ်လျက်ရှိနေသည်။ သို့သော်လည်း အဆိုပါအကြံပြုချက်များတွင် ပါဝင်သောအမိန့်ပေးညွှန်ကြားသည့် လေသံမျိုးကို မြန်မာနိုင်ငံကလက်ခံမည် မဟုတ်ပေ။ မြန်မာနိုင်ငံမှာလက်ရှိတွင် ကလေးသူငယ်ဥပဒေကိုကလေးသူငယ် အခွင့်အရေးဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်နှင့် ပိုမိုကိုက်ညီအောင် ဆောင်ရွက်ရန် သုံးသပ်နေသောကြောင့် အကြံပြုချက် ၁၄၄.၇၇ ကိုမူလက်ခံခဲ့သည်။

၉။ မြန်မာနိုင်ငံမှာအကြံပြုချက် ၁၄၄.၇၂ ကိုလည်းအမျိုးသမီးများစွမ်းဆောင်ရည်မြှင့်တင်ပေးမှုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဆိုင်ရာ နိုင်ငံတော်အဆင့် မူဝါဒနှင့် ကိုက်ညီသည့်အတွက်ကြောင့် လက်ခံခဲ့သည်။ အကြံပြုချက်၏ ကောင်းကျိုးကို မြန်မာနိုင်ငံက ကြိုဆိုသော်လည်း အမိန့်ပေးညွှန်ကြားမှု အသုံးအနှုန်းပါဝင်ပြီး နိုင်ငံ၏ဥပဒေနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ထား သော အကြံပြုချက် ဒုတိယပိုင်းကိုမူလက်မခံပေ။

၁၀။ မြန်မာနိုင်ငံရှိလူ့အခွင့်အရေးအခြေအနေဆိုင်ရာ အထူးကိုယ်စားလှယ်အသစ်၏ လာရောက်လည်ပတ်မှုကို လက်ခံထား ပြီးဖြစ်သောကြောင့် အကြံပြုချက် ၁၄၄.၃၃၊ ၁၄၄.၃၄၊ ၁၄၄.၃၅၊ ၁၄၄.၃၆၊ ၁၄၄.၃၇ နှင့် ၁၄၄.၃၈ တို့ကို မြန်မာနိုင်ငံက မထောက်ခံပေ။ တစ်ချိန်တည်းတွင်အခြားသောအထူးလုပ်ထုံးလုပ်နည်းဆိုင်ရာလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသူများမှ မေးမြန်းမှုများကိုလည်း အစိုးရကစာဖြင့် ပြန်လည်ဖြေကြားပြီးဖြစ်သည်။

၁၁။ မြန်မာနိုင်ငံမှာအကြံပြုချက် ၁၄၄.၃၉၊ ၁၄၄.၄၀၊ ၁၄၄.၄၁၊ ၁၄၄.၄၂၊ ၁၄၄.၄၃၊ ၁၄၄.၄၄ နှင့် ၁၄၄.၄၅တို့ကို လက်မခံနိုင်ပေ။ OHCHR ၏ ဌာနေရုံးခန်းဖွင့်လှစ်ခြင်းမှာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် လက်ခံနိုင်သည့် သတ်မှတ်ချက်များ၊ အခြေအနေ များအပေါ် အခြေခံရမည်ဟု မြန်မာနိုင်ငံကမှတ်ယူသည်။ လက်ရှိတွင် OHCHR သည်အရာရှိနှစ်ဦးဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်နေသောကြောင့် OHCHR နှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု ရှိနေသည်။

၁၂။ အကြံပြုချက် ၁၄၄.၅၆၊ ၁၄၄.၅၇၊ ၁၄၄.၅၈၊ ၁၄၄.၅၉ ၁၄၄.၆၀၊ ၁၄၄.၆၁၊ ၁၄၄.၆၂၊ ၁၄၄.၆၃ နှင့် ၁၄၄.၆၄တို့ကိုလည်း မြန်မာနိုင်ငံကလက်မခံပေ။ သေဒဏ်ချမှတ်မှုကိုထားရှိရမည် သို့မဟုတ် ဖျက်သိမ်းရမည်ဆိုသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်မှာသမိုင်း၊ လူမှုရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဓလေ့ထုံးတမ်းတန်းဖိုးများဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည့် အချုပ်အခြာအာဏာပိုင် နိုင်ငံတစ်ခု၏ ပြည်တွင်းတရားစီရင်ရေးစနစ်တွင်သာတည်ရှိသည်။ စတင်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော ရာဇဝတ်မှုများကို တားဆီးဟန့်တားရန် အတွက် သေဒဏ်ကို မြန်မာနိုင်ငံကထားရှိခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ၁၉၈၉ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းသေဒဏ်ဖြင့် အဆုံးစီရင် ခြင်း မရှိတော့ပေ။

၁၃။ နိုင်ငံအတွင်း နိုင်ငံရေးကိုအခြေခံ၍ စိတ်ထင်တိုင်းဖမ်းဆီးခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းထားခြင်းတို့ မရှိသောကြောင့် အကြံပြုချက် ၁၄၄.၆၅၊ ၁၄၄.၆၆၊ ၁၄၄.၆၇၊ ၁၄၄.၆၈၊ ၁၄၄.၆၉၊ ၁၄၄.၇၀ နှင့် ၁၄၄.၇၁ တို့ကို မြန်မာနိုင်ငံကမထောက်ခံပေ။ မြန်မာနိုင်ငံ ၏တည်ဆဲဥပဒေကို ချိုးဖောက်သောသူများကိုသာလျှင် အရေးယူခြင်းဖြစ်သည်။

၁၄။ မြန်မာနိုင်ငံမှာလူမျိုး၊ ဘာသာ၊ သို့မဟုတ် ကျား၊ မ ရေးရာအခြေခံကာခွဲခြားဆက်ဆံမှုလုပ်ရပ်များမည်သည့်အခါမှ ဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိသောကြောင့် အကြံပြုချက် ၁၄၄.၂၈၊ ၁၄၄.၄၇၊ ၁၄၄.၄၈၊ ၁၄၄.၄၉၊ ၁၄၄.၅၀၊ ၁၄၄.၅၁၊ ၁၄၄.၇၈ နှင့်

၁၄၄.၈၅ တို့ကို မြန်မာနိုင်ငံကလက်မခံပေ။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအပိုဒ် ၃၄ တွင် ဘာသာရေးလွတ်လပ်ခွင့်ကို အာမခံထားပြီးအောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြထားသည်။

“ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးနှင့် သော်လည်းကောင်း၊ ဤဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ အခြားပြဌာန်းချက်တို့နှင့်သော်လည်းကောင်း မဆန့်ကျင်လျှင် နိုင်ငံသားတိုင်းသည် ဘာသာသာသနာရေးတွင် လွတ်လပ်စွာယူဆနိုင်သောအခွင့်ရေး၊ လွတ်လပ်စွာကိုးကွယ်ဆောက်တည်နိုင်သော အခွင့်အရေးတို့ကိုအညီအမျှ ရရှိစေရမည်။”

အဆိုပါ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ အခွင့်အရေးကိုမတူညီသော လူ့အဖွဲ့အစည်းများကဥပဒေအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက်တွေ့အားဖြင့် လည်းကောင်းရရှိခံစားနေပြီး နိုင်ငံတစ်ဝှမ်း ၎င်းတို့၏ ဘာသာရေးအဆောက်အဦများ ဘေးချင်းကပ်တည်ရှိနေခြင်းက ငြိမ်းချမ်းစွာအတူယှဉ်တွဲနေထိုင်မှု၊ သည်းခံနိုင်စွမ်းရှိမှုနှင့် သဟဇာတဖြစ်မှုတို့ကိုဖော်ပြနေသည်။ ဗဟိုအဆင့်၊ ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းဒေသကြီးအဆင့်၊ ခရိုင်ဆင့်၊ မြို့နယ်အဆင့်တို့တွင် အသင်းအဖွဲ့ပေါင်း ၁၂၂ ခုဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် ဘာသာပေါင်းစုံမိတ်ဖက်အဖွဲ့ (Interfaith Friendship Group) က ၎င်းတို့၏လုပ်ငန်းများကို တက်ကြွစွာ လုပ်ဆောင်နေပြီး ပြည်သူလူထုအား ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် သဟဇာတဖြစ်ရေးသတင်းစကားများကို ဖြန့်ချိပေးလျက်ရှိနေသည်။ အထက်ပါ အကြံပြုချက်များမှာ မြေပြင်အခြေအနေများနှင့်ကွဲလွဲနေပြီး မြန်မာနိုင်ငံ၏လူမျိုးစုံ၊ ဘာသာစုံရှိသော ဗဟိုလူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်း နားလည်မှုလွှဲခြင်း၊ အနှောက်အယှက် ဖြစ်နိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် ထိုအကြံပြုချက်များမှ မည်သည်ကိုမှ မြန်မာနိုင်ငံက လက်ခံမည်မဟုတ်ပေ။

၁၅။ မြန်မာနိုင်ငံသားများမှာ လူမျိုး၊ ယဉ်ကျေးမှု သို့မဟုတ် ဘာသာတရားမခြားဘဲ တူညီသောအခွင့်အရေးများကို ရရှိခံစားနေရသောကြောင့် အကြံပြုချက် ၁၄၄.၈၆ နှင့် ၁၄၄.၈၇ တို့မှာ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ထောက်ခံမှုကိုရရှိမည်မဟုတ်ပေ။ မြန်မာနိုင်ငံသားဖြစ်လိုသူမည်သူမဆို နိုင်ငံသားအဖြစ် လျှောက်ထားနိုင်ပြီးပွင့်လင်းမြင်သာသည့် နိုင်ငံတော်အဆင့် စီစစ်ရေးလုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်နိုင်သည်။ ၁၉၈၂ ခုနှစ် နိုင်ငံသားဥပဒေတွင် ဖော်ပြထားသောသတ်မှတ်ချက်များနှင့် ကိုက်ညီသူများကို နိုင်ငံသားအဖြစ်သတ်မှတ်ပေးပြီးဖြစ်သည်။ ယာယီသက်သေခံကဒ်ပြားများကို နိုင်ငံသားဖြစ်မှုအခြေအနေစီစစ်ရခြင်း မရှိသေးသူများအား ထုတ်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။

၁၆။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် မွေးဖွားသောမည်သည့်ကလေးကိုမှ မွေးစားရင်းသွင်းရေးလုပ်ငန်းတွင် ခွဲခြားဆက်ဆံမှုမရှိသောကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံမှာအကြံပြုချက် ၁၄၄.၅၂၊ ၁၄၄.၅၃ နှင့် ၁၄၄.၅၄ တို့ကိုလက်ခံမည့်အခြေအနေမရှိပေ။

၁၇။ ပဋိသန္ဓေဖျက်ဆီးခြင်းမှာ လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် လူမှုရေးအရသော်လည်းကောင်းယဉ်ကျေးမှုအရသော်လည်းကောင်း လက်မခံနိုင်သည့် ကိစ္စဖြစ်၍ ဥပဒေဖြင့် တားမြစ်ထားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အကြံပြုချက် ၁၄၄.၄၆ ကို မြန်မာနိုင်ငံက ထောက်ခံမည်မဟုတ်ပေ။ သို့သော်လည်းထိုကိစ္စတွင် ခြွင်းချက်များရှိနေသည်။

၁၈။ နိုင်ငံသားများလှုပ်ရှားသွားလာမှုကိုကန့်သတ်ထားခြင်းမရှိသောကြောင့် အကြံပြုချက် ၁၄၄.၇၉ ကို မြန်မာနိုင်ငံက လက်မခံပေ။

၁၉။ အကြံပြုချက် ၁၄၄.၃၂ တွင် ဖော်ပြထားသောဆုံးဖြတ်ချက်ကို အနာဂတ်အစိုးရကချမှတ်မည်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအကြံပြုချက်ကိုလည်း မြန်မာနိုင်ငံကလက်ခံမည်မဟုတ်ပေ။

၂၀။ ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းများက မြေယာများကိုအတင်းအဓမ္မသိမ်းယူမှုကို ခွင့်ပြုထားသည့်ဥပဒေမျိုးမရှိသောကြောင့် အကြံပြုချက် ၁၄၄.၈၈ ကိုလည်း မြန်မာနိုင်ငံကထောက်ခံမည်မဟုတ်ပေ။